

ע"פ 3913/16 - יניב זינו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 3913/16 - ב'

כבוד השופטת ע' ברון
יניב זינו

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להפרדת הדיון בערעור של המבקש מהדיון
בערעורי נאשמים אחרים
ט"ו באייר התשע"ו (23.05.16)
עו"ד יאיר גולן
עו"ד מורן פולמן

תאריך הישיבה:
בשם המבקש:
בשם המשיבה:

החלטה

1. לפניי בקשה להקדמת הדיון בערעורו של המבקש, יניב זינו (להלן: המבקש) - וזאת באמצעות הפרדת הדיון בערעור מן הדיון ב-6 ערעורים נוספים, שהוגשו אף הם על הכרעת הדין שעניינה בפעילותו של ארגון פשיעה בעיר אילת (להלן: ארגון הפשיעה). לחלופין מבוקש לעיין מחדש בתנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונשו של המבקש עד לדיון בערעור, ולהורות על ביטולו של מעצר הבית הלילי שבו הוא נדרש לשהות באופן קבוע.

הרקע לבקשה

2. כתב האישום שהוגש נגד המבקש ו-7 אחרים לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, מגולל פרשה שעניינה פעילותו של ארגון הפשיעה בשנים 2008-2012. כתב האישום כלל 15 אישומים חמורים - ובהם ניסיונות לרצח, עבירות אלימות חמורות, סחיטה בכוח ובאימים, החזקת מועדוני הימורים, עבירות מס והלבנת הון - והכל במסגרת ארגון הפשיעה כאמור. המבקש, יליד שנת 1974, הואשם באישום אחד בלבד מתוך כתב האישום, שעניינו סחיטת בעלי עסק לממכר כריכים.

עמוד 1

ביום 2.9.2015 הורשע המבקש, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר לפשע וסחיטה באיומים, לפי סעיפים 499(א)(1) ו-428 סיפא, בהתאמה, לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ובצרוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, שלפיו ביצוע עבירה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה מהווה נסיבה מחמירה. בגזר הדין מיום 4.4.2016 הושת על המבקש מאסר בפועל למשך שנתיים, וכן הפעלה במצטבר של עונש מאסר מותנה בן 3 חודשים (שנגזר בהליך קודם בבית משפט השלום באילת, ת"פ 1712/09) - כך שסך הכל ירצה המבקש 27 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו. כן הושת על המבקש מאסר על תנאי למשך 12 חודשים מיום שחרורו מהכלא, לבל יבצע עבירה מהעבירות שבהן הורשע; הפעלת התחייבות בסך 10,000 ש"ח (שנגזרה בת"פ 1712/09); ופיצוי נפגע העבירה, בסך של 30,000 ש"ח.

יצוין כי בית המשפט המחוזי הדגיש בגזר הדין את חלקו הדומיננטי של המבקש במכלול תכנית הסחיטה, את מעמדו הבכיר בארגון ואת קרבתו לראש הארגון. בנוסף הושם דגש בגזר הדין על היותו של המבקש עובד ציבור בעיריית אילת, שאף ניצל את מעמדו בעירייה כדי לקדם את עסקי הארגון, ועל כך שפעילותו של המבקש בארגון פשיעה במקביל לעבודה בעירייה "פוגעת באמון הציבור במערכת הציבורית ולמעשה אף פוגעת ביסודותיו של שלטון החוק ומערערת אותן". לעניין נסיבותיו האישיות של המבקש, נלקחו בחשבון מחד גיסא העובדה שיש לו עבר פלילי, לאחר שהורשע בשנת 2010 בתקיפה בנסיבות מחמירות ובאיומים, וכן היותו עובד ציבור כאמור; ומאידך גיסא היותו אב לשלושה ילדים קטנים, וכן נמצא שיש להקל בעונשו לנוכח אי-הגשת כתב אישום נגד מי "שהזמינה" מהמבקש את מעשה הסחיטה.

3. בתקופת הדיון בבית המשפט המחוזי, תחילה היה המבקש נתון במעצר מאחורי סורג ובריח (בימים 10.10.2012-30.10.2013), ולאחר מכן היה עצור למשך תשעה חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית חמיו בעיר חיפה. בהמשך הוא שוחרר למעצר בית מלא בביתו שבאילת, למשך שלושה חודשים; ותנאים אלה הוקלו אף הם בהדרגה, עד שנקבע כי ישהה במעצר בית בשעות הלילה בלבד.

על הכרעת הדין וגזרי הדין בפרשת ארגון הפשיעה הוגשו שבעה ערעורים שונים (ע"פ 3806/16, 3943/16, 3946/16, 4041/16, 4073/16, 4074/16), לרבות ערעורו של המבקש שהוגש ביום 16.5.2016. בד בבד עם הערעור עתר המבקש לעיכוב ביצוע של עונש המאסר בפועל. בדיון שנערך לפניי ביום 23.5.2016 הגיעו המערער והמשיבה להסכמה, שלפיה עונש המאסר של המבקש יעוכב עד להכרעה בערעור - וזאת בכפוף לתנאי שחרור בערובה שנקבעו זה מכבר על ידי בית המשפט המחוזי. על פי תנאים אלה, המבקש שוהה במעצר בית לילי בביתו שבעיר אילת, בין השעות 00:30 בלילה ועד 07:00 בבוקר.

הבקשה להקדמת הדיון

4. המבקש טוען לקיומן של שלוש עילות מצטברות להפרדת הדיון בעניינו מן הדיון בערעורים שהגישו הנאשמים האחרים בפרשת ארגון הפשע, ולכל הפחות לביטול מעצר הבית הלילי שבו הוא נתון. העילה הראשונה נעוצה בשינוי הנסיבות מאז הגשת הערעור ביום 16.5.2016 ועד היום. לדברי המבקש, בחלוף תשעה חודשים עדיין לא הוגשו נימוקי הערעור מאת אחד מהנאשמים המרכזיים בכתב האישום, הנאשם 1, וזאת משטרם הוסדר ייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית. נכון למועד זה, נדחה המועד להגשת נימוקי ערעורו של נאשם 1 עד ליום 18.4.2017.

העילה השנייה להפרדת הדיון, כך נטען, היא עינוי הדין המתמשך שנגרם למערער לדבריו - וזאת עקב קשירת עניינו הנקודתי לכתב אישום חמור, רב נאשמים ורחב היקף. על פי הנטען, העבירה שבה הורשע המבקש כלל אינה קשורה עם פעילותו של ארגון הפשיעה המתוארת באישומים האחרים שבכתב האישום - הן מבחינת הרקע העובדתי, הן מבחינת הנפשות הפועלות והן מבחינת הראיות הרלוונטיות. לדברי המבקש, בעל כורחו נכרך הדין בעניינו עם הדין ב-14 האישומים האחרים שבכתב האישום, בהליך מורכב ועמוס מחלוקות. במצב דברים זה, בעוד העבירה שבה הורשע המערער בוצעה כבר לפני יותר משש שנים - ההליך המשפטי בעניינו אינו קרוב לידי מיצוי. המציאות שנוצרה אפוא לטענת המבקש, היא של פגיעה מתמשכת בחופש החירות והתנועה שלו.

העילה השלישית והאחרונה לבקשה נוגעת לנסיבותיו האישיות של המבקש. על פי הנטען המבקש נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים, ומתפרנס מניהול שתי חנויות מינימרקט באילת הפועלות 24 שעות ביממה. מעצר הבית פוגע לדברי המבקש בעיסוקו - מאחר שנבצר ממנו לפקח על הנעשה בחנויות בשעות הלילה, והוא אף אינו יכול לנסוע לנסיעות עסקים במרכז הארץ משום שעליו לשוב לאילת לעת ערב. ועוד נטען, כי חיי משפחתו של המבקש מתנהלים תחת משטר של ביקורות משטרתיות תקופות, בשעות הלילה הקטנות, וכתוצאה נתונים בני המשפחה בלחץ וחרדה.

5. המשיבה מתנגדת הן להפרדת הדיון בעניינו של המבקש, והן לביטול מעצר הבית הלילי שבו הוא נתון. לדברי המשיבה, האישום שעליו מערער המבקש נוגע גם למערער אחר, ויותר מכך - על מנת לדון באישום זה נדרש לדון בתשתית הראייתית של הפרשה בכללותה. בנסיבות אלה, המשיבה סבורה כי נדרש לדון בכל שבעת הערעורים במאוחד. אשר לבקשה החלופית להורות על ביטולו של מעצר הבית הלילי - המשיבה טוענת כי אין כל מקום לחרוג מן ההסכמה שאליה הגיעו הצדדים במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע שהגיש המבקש, ובמיוחד על רקע חומרת הרשעתו.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, וכן בכתב האישום ובהכרעת הדין, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן להיעתר למבוקש. בניגוד לנטען על ידי המבקש, ברור מכתב האישום ומהכרעת הדין כי לא ניתן לנתק את הדיון בעניינו מעניינם של שאר המערערים. ראשית דבר, האישום הרלוונטי מתוך כתב האישום מייחס עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וסחיטה באיומים לא רק למערער, אלא לשני נאשמים נוספים - שאחד מהם מערער אף הוא על הכרעת הדין. שנית, אחת מן הראיות המרכזיות לביצוע העבירות היא עדותו של עד מדינה - עדות העומדת ביסוד כתב האישום בכללותו, וקושרת את מכלול האישומים לפרשה אחת. חרף ניסיונו של המבקש לבדל את עצמו ואת העבירות שביצע משאר האישומים שבכתב האישום - הרי שעל פי הכרעת הדין המבקש לקח חלק בארגון הפשיעה, יחד עם שאר המערערים, וגם בשל כך האישום נגדו מהווה חלק בלתי נפרד מכתב האישום בכללותו. הא ראייה, שבהודעת הערעור מטעמו בין היתר עוסק המבקש עצמו באריכות בעדותו של עד המדינה ובחברותו ומעמדו שלו בארגון הפשיעה.

בלא לגרוע מהאמור, ניכר מהכרעת הדין ומגזר הדין כי חלקו של המבקש בפרשת ארגון הפשיעה הוא קטן באופן יחסי לשאר המערערים - שעליהם נגזרו עונשי מאסר בפועל של 9 עד 25 שנים; ועם זאת, מדובר במי שהורשע בביצוע עבירות חמורות כשלעצמן, ובנסיבות חמורות של פעילות בארגון פשיעה. כידוע, הכלל הוא שהגשת ערעור אינה מעכבת ריצויו של עונש מאסר שנקבע בגזר דין - ואולם במקרה דנן הגיעו הצדדים לידי הסכמה כי עונשו של המבקש יעוכב,

בכפוף לכך שבתקופה שעד להכרעה בערעור הוא יהיה נתון במעצר בית לילי. עיון בפרוטוקול הדיון שבמהלכו גובשה ההסכמה כאמור (מיום 23.5.2016), מלמד כי כבר אז ברור היה לשני הצדדים שהדיון בערעור עלול להתמשך - בשל ריבוי הערעורים של המעורבים הנוספים בפרשת ארגון הפשיעה. איני רואה הצדקה לאפשר למבקש לחזור בו מן ההסכמה שאליה הגיע עם המשיבה במסגרת בקשתו לעיכוב הביצוע של עונשו, ולשנות את תנאי שחרורו. יודגש בהקשר זה, כי אין להקל ראש בקשיים שעמם מתמודד המבקש כתוצאה מהתמשכות ההליכים בענייננו והתארכות תקופת מעצר הבית הלילי - ואולם בנסיבות המקרה תנאי השחרור שנקבעו הם מידתיים, בוודאי בהינתן המסוכנות שנסקפת לכאורה מן המבקש.

7. התוצאה היא שאני דוחה את הבקשה להקדמת הדיון בערעור, וכן את הבקשה החלופית לביטול מעצר הבית הלילי.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ז (19.2.2017).

שׁוֹפֵט